



Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Quæstio II. An filiæ, Cordula & Engelburga, justè prætendant
successionem in bonis Christophori fratris cum Gabino in partibus
æqualibus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

imprudenter præfertur parti admodum exiguæ certò per transactionem obtinendæ; & spes moraliter certa amplioris hæreditaris, concepta ex infirmitate parentum brevi mortem futuram prænun-

tiantè, non improvidè præfertur minori parti statim & de præscati solvendæ.

QUÆSTIO II.

An filia, Cordula & Engelburga, justè prætendant Successionem in bonis Christophori fratris cum Gabino in partibus æqualibus,

Rationes dubitandi.

Quod justè prætendant, suadetur 1. ex Nov. 118. c. 3, & 4. & Auth. cessante cum duabus seqq. C. de Legitim. hæredib. ubi sorores Germanæ seu utriusque vinculi, h. e. ex eodem tam patre quàm matre progenitæ, vocantur cum fratribus Germanis ad successionem æqualem, ac in capita, in bonis fratris aut sororis: sed Cordula & Engelburga sunt sorores germanæ tam Christophori in calibatu defuncti, quàm Gabini natu majoris adhuc viventis: ergo

unà cum Gabino æqualiter & in capita succedere debent in bonis fratris. Nec obstat, quòd dictæ Leges solùm intelligendæ sint de successione in bonis allodialibus, & non in bonis vincularis, oneratis, quæ in favorem solius Gabini fideicommissio ab ipso patre subjecta sunt, uti revera sunt bona Christophori defuncti; nam contrà est, & jus prætendendi sororum

Suadetur 2. ex 1. quoniam 32. c. de inoff. Testam. ubi habetur, Legiti-

Q3

gitimam liberis debitam adeò favo-
rabilem esse, ut nullo onere grava-
ri à patre possit, sed iisdem relinqui
debeat libera potestas de ea dispo-
nendi tam per actus ultimæ volun-
tatis, quam per actus inter vivos.
Conspirat communis DD. per mo-
dum regulæ tradentium, *Legiti-
mam non posse gravari*: qui suam doctri-
nam in specie ad fideicommissum
extendunt, ita ut Legitima fidei-
commissò onerari nequeat, & in ea
alius substitui non possit, cui post
mortè relinqui debeat. Fular. *de fidei-
commiss. substi. q. 296. n. 2.* Petr. Ant.
de Petra. *de fideicommiss. n. 111. 118.*
Knipschild *de fideicommiss. familiar.*
Illustr. c. 5. n. 120. & alii communi-
ter contra Gloss. in *L. 26. C. de inoff.
testam.* Quod adeò verum esse exi-
stimant, ut, licet causa pia esset sub-
stituta, seu fideicommissum respi-
ceret causam piam, filius tamen li-
berè de sua Legitima disponere pos-
set, frustra prohibente patre, & cau-
sam piam substituente. Menoch.
l. 4. præsumpt. 196. n. 17. Tiraquell.
de Pia causa in præfat. n. 28. Bertrand.
l. 1. Conf. 197. Atqui bona, quæ
Christophorus reliquit, sunt Legiti-
ma, vel loco Legitimæ ipsi à patre
relieta: ergo à patre non potuerunt
validè onerari vinculo fideicom-
missi, & in ijs substitui solus frater

Gabinus, natu major, consequenter
sunt pro allodialibus habenda, fal-
tem quatenus conficiunt Legiti-
mam. Si Legitimam excedant,
& in quantum excedunt, onerati fi-
deicommissò potuisse non negatur,
& quoad excessum cedunt forores
prætensione, eam tamen salvam
esse ac manere debere putant quo-
ad portionem, quæ conficit Legi-
timam.

Suadetur 3. ex eo, quòd gra-
vamen, Legitimæ impostum con-
tra Jura, ut stringat filium & teneat
à filio expresse debeat acceptari;
nam tacita acceptatio, quam forte
inferet Gabinus exinde, quòd fra-
ter defunctus nunquam contradixe-
rit, & quòd se portioni suæ heredi-
tariæ immiscuerit &c. non sufficit.
Petra *lo. cit. n. 111. & 219.* Fular.
q. 296. Gail. *lib. 2. observ. 119. n. 8.*
observ. 120. n. 12 Stryck *c. 17. memb.*
2. §. 16. de cautel. testam. non enim
opus est multis contradicere, ubi
Jura pro aliquo loquuntur: neque
factò proprio privatus intervertere
potest vim Legum, à Legitima omne
onus remonentium: ergo ex eo, quòd
defunctus non contradixerit,
non inferitur, quòd consenserit &
acceptaverit onus suæ legiti-
mæ imposi-
tum.



Rationes decidendi.

Stramen consideretur, quod Frobenius in suo testamento inter liberos 1. crexerit fideicommissum pro conservando & augendo illustri matris flore, 2. Christophoro filio natu minori notabile auctarium ultra Legitimam ad dies vitæ cum omni emolumento & fructibus inde provenientibus reliquerit, ac 3. filias non modo competenter docaverit, sed etiam ita liberaliter, ut cuilibet obveniret Legitima; nullum mihi superest dubium, quin omnia bona Christophori, etiam ipsam Legitimam constituentia, post eius in caelibatu obitum restituenda sint Gabino, hæredi fideicommissario, penitus exclusis sororibus, ita ut his nulla pars etiam Legitimæ accrescat, juxta expressum mandatum Frobenij patris ita volentis, & diserte præcipientis; quod sic ostendo.

1. Fideicommissa ad conservandum & augendum familiæ splendorem vigentis in Romano Imperio consuetudinis, & particularium statutorum, adeo sunt favorabilia, ut pater illustris non teneatur filijs plus relinquere, quam dotem competentem, etsi hæc non adæquet Legitimam, easque ulteriori hæreditate paterna, imò & ma-

trina ac fraterna excludere, ut adeo vel personaliter renuntiare ulteriori hæreditati debeant, vel pro renuntiationis habeantur. Knipschild *de Nobilitate* l. 3. c. 12. à n. 2. Nicol. Everhard. vol. 2. *conf.* 25. VVesenberg. vol. 2. *conf.* 51. à n. 18. & 53. Carpzov. p. 2. *constit.* 35. *defin.* 8. *Jurisprud. for.* Consilia Marburgensia to. 4. *conf.* 30. à n. 99. ubi hæc renuntiatio etiam ad hæreditatem fraternam diserte extenditur. Et, quia ratio conservandi familias Illustres in suo splendore videretur esse causa publica, utpote saltem mediatè conducens ad utilitatem publicam, ut habet communis, fundata in Bulla Aurea, ideo talis exclusio scæminarum ab ulteriori hæreditate, & à jure accrescendi in aliqua hæreditatis portione, non est habenda pro contraria Juri Communi, sed potius pro consentanea, cum Jus Commune propter utilitatem publicam multa permittat, quæ aliàs rigori Legum non sunt conformia. l. 51. §. 2. *V. multa ff. ad L. Aquil.* Imò notant DD. quod pater per fideicommissum in favorem & splendorem familiæ ordinatum possit etiam Legitimam filij, cui notabile auctarium ultra Legitimam reliquit, & illud à filio acceptatum est (qui ipsissimus est

est nolter casus) onerare ; cum talis filius re ipsa gravatus esse non censetur, qui aliud in compensationem accipit. Imola in *l. ult. ff. de condit. instit.* Socin. Junior *conf.* 122. Franc. de Barry *de success. testati & intestati. l. 16. tit. 10. n. 15.* Mantica *de conjecturis nli. vol. 1. 11. tit. 22. n. 44.* Menoch. *l. 2. conf. 196. n. 15. & l. 4. pres. 196. n. 24.* & alii. Quin, quod plus est, docet Mantica *n. 44. cit.* allegans plurimos, & rerum Germanicarum expertissimus Andreas Gail *l. 2. obs. 116. & observ. 122.* quod pater ex tali causa conservandæ familiæ non solum legitimam ipsius filii imminuere, sed etiam penitus negare valeat, modò illis provideat, vel aliunde provisum sit de alimentis. Fachinæus autem generaliter defendit, & à se clarè demonstratum esse putat, solummodo tunc Legitimam etiam spectato Jure Communi, gravari non posse, quando gravamen tale est, ut gravato propterea competat querela inofficiosa ad rescindendum testamentum : sed hæc querela non competit, quando gravamen per alia bona compensatur, vel quando cedit in conservationem & splendorem familiæ, & sic saltem mediata in utilitatem publicam. Cum igitur in substrato filia à patre fuerint exclusæ à successione fraterna, & frater fideicommissio in sua legitima gravatus ex causa publica & ob splendorem

ac bonum familiæ, exclusio & gravamen tenet

2. Utique secundum Jura patri permittitur in suo testamento inter liberos facere partes inæquales, modò singulis relinquat Legitimam honorabili titulo institutionis, & tanquam hæredibus, ab omni autem alio residuo aliquos semel pro semper excludere, cui dispositioni paternæ tenentur liberi ex debita reverentia acquiescere. *Novel. 107. Fufar. de substit. fideicommissar. q. 488. à n. 2. Fachin. l. 4. controvers. 62. Card. de Luca de testam. n. 7. Stryck. de cas. vel. testam. c. 10. §. 11. & 12.* ac alii communiter, per consequens ipsi permittitur prohibere transmissionem Legitimæ filii post mortem ad filias, quibus assignavit Legitimam. Id quod maxime procedit de filiabus, quæ renuntiare debent & solent ulteriori hæreditati, etsi solum dotem congruam, Legitimam non æqualem, consequantur. per ea quæ tradit Hartman. *Pistor. p. 4. q. 6. n. 20. Stryck. §. 7.* Acqui Frobenius filiabus, Cordulæ & Engelburgæ, non solum dotem congruam constituit, sed etiam Legitimam NB. totam & integram (cum imputatione dotis) reliquit tanquam hæredibus : ergo rectè & validè etiam secundum Jura Communia prohibuit transmissionem bonorum fratris in calibatu defuncti, etiam quatenus in ijs fuit compræ-

hens fratris Legitima, & sic iuste à successione in dicta Legitima exclusit, etiamsi non adesset causa conservandæ familiæ vel augendæ in splendore; ac filia tenentur huic iustæ patris dispositioni & exclusioni omnino acquiescere.

3. Est communis doctrina, quòd, si filius junior ultra Legitimam bona à patre sibi relicta acquisivit, & totum quantum, nempe excessum cum Legitima, sine ulla contradictione acceptavit saltem tacite, censetur paternam voluntatem quoad omnia approbasse, & hæc acceptatio ac approbatio sufficiat ad exclusionem filiarum etiam à Legitima filii, ad eas non transmittenda, præsertim si pater expressè adiecit clausulam, qua filias velit excludas in familiæ favorem, quæ vocatur *clausula Socini*. Siquidem in Imperio Romano ex universali ferè consuetudine, vel ex Statutis particularibus, & fortè etiam de Jure communi, filia in favorem familiarum debent esse contentæ suâ Legitima, vel etiam dote congrua, Legitimam non attingente. Imò plerique tenent, nec opus esse dicta clausula, ut excludantur filia à jure accrescendi & succedendi in legitima patris, modò constet de inten-

tionem patris fideicommissum ordi-
nantis in favorem familiæ splendidi-
us conservandæ, & filius excessum
super Legitimam acceptaverit,
& sic saltem tacite paternam volun-
tatem approbaverit, præsertim si
filia suam Legitimam, vel saltem
dotem congruam consecuta sint.
Imò non desunt DD. qui etiam in
casu, quo neque dicta clausula, ne-
que substitutio fideicommissaria in
bonum familiæ, à patre inserta est
testamento, nihilominus filium ob-
ligant vel ad non acceptandum ex-
cessum ultra Legitimam, vel eo ac-
ceptato etiam ad onus Legitimæ
impositum approbandum, uti Te-
pat. tit. de Legitima liber. c. 5. Menoch.
conf. 196. de Barry tit. 10. cit. n. 5.
Sed Christophorus, de cujus in Le-
gitima successione agitur, excessum
cum Legitima sine omni contra-
dictione, & sic saltem tacite,
acceptavit, adeoque paternam volun-
tatem ex toto approbavit:
ergo & onus suæ Legitimæ appo-
situm; consequenter à successio-
ne excluduntur sorores, Cor-
dula & Engelbur-

ga.



Respondetur ad opposita.

ET quidem nullo ferè negotio. Ad 1. Vera quidem est *Major* in thesi, at non in hypothesi, ubi nempe vel pater excludit à pari successione filias, vel Consuetudo, aut Statutum, aut etiam Jus Commune ob favorem familiae, vel ubi bona sunt vinculo feudi aut fideicommissi ligata & aliunde jam aliis obligata seu debita, uti impraesentiarum.

Ad 2. Rursus quidem generaliter verum est, & recepta regula, quod Legitima gravari non possit, sed sine onere relinquenda; hæc tamen regula multas & varias patitur exceptiones ac limitationes, cujusmodi limitationes unicus Ferdin. Vasquius de Succession. & ult. volunt. tit. de testatoris potentia. à. n. 406. omnino centum recenset, & nominatim exprimit, quas inter ab ipso Vasq. & aliis communiter in specie affertur hæc: Si Legitima gravetur fideicommissò in bonum familiae Illustris: item; Si pater prolem disertis verbis excludat à jure accrescendi in aliqua hæreditatis portione, aliàs ipsi competente, & velit, ut proles ultra Legitimam suam nihil amplius consequatur; nam substitutio impedit jus accrescendi, quod solum ex tacita testatoris voluntate prove-

nit; rursus: Si proles alia bona supra Legitimam, v. g. Legatum, vel prælegatum acquirat, & simul excessum tacite vel expresse acceptat: quæ omnes tres limitationes in nostro casu manifestè sunt applicabiles. DD. in contrarium allegati possunt ac debent intelligi, ubi nulla præsertim ex paulò antè specificatis limitationibus, locum invenit, non verò de casu, quo onus, etiam fideicommissi, Legitimæ imponi potest ex justa causa, vel ex voluntate patris successorem in Legitima fraterna disertè prohibentis filiabus, quibus suas Legitimas reliquit; cum etiam Jura communia patrem non adstringant, ut ultra Legitimam uni vel pluribus ex suis liberis aliquid relinquat.

Ad 3. rotundè negatur, quòd in hac facti contingentia non sufficiat tacita acceptatio. Ratio negandi patet ex tertia ratione decidendi. Auctores, qui acceptationem tacitam non agnoscunt pro sufficiente, non loquuntur de casu, quo Legitima gravatur ex justa causa, præsertim favoris publici aut familiae, neque de casu, quo filius super Legitimam alia bona, quibus compensatur onus Legitimæ, acquisivit & acceptavit se im-

immiscendo. Gail, in contrarium allegatus, requirit acceptationem expressam, vel *quipollentem*, qualis etiam est tacita: ergo potius admittit sufficere acceptationem etiam tacitam. Adde, quod non desint, qui

universaliter & semper tacitam paternæ voluntatis approbationem pro sufficiente ad acceptationem oneris agnoscunt.



TITULUS XXVIII.

De Sepulturis.

DECISIO CL

De Sepultura infantium sine baptismo extinctorum, uti & Hæreticorum in Cæmeterio Catholico.

SPECIES FACTI.

IN quadam parochia rurali infantes absque baptismo extincti ab antiquo, & probabiliter ab immemoriali tempore, sepeliri

consueverunt in communi cæmeterio, non tamen promiscuè cum infantibus baptizatis, & adultis Catholicis, sed in angulo, licet non sep-

R 2

pa-